

Ե Ր Ե Կ Գ Ի Շ Ե Բ

Երեկ գիշեր - չեմ գիտեր երե՞կ էր ան՝ թէ երազ -
Սիրոյ մօսէն ես անցայ, եղայ այնքան մօս, այնքան՝
Որ, ա՞հ, դըպայ իսկ անոր եւ ան փախաւ հազիւ հազ
Եւ դեռ մատներըս այսօր գլխու պըտոյտ կ'ունենան . . . :

Երեկ գիշեր, անսահման ուրախութեան ի հաշիւ՝
Ես ժողվեցի իրական, անմահակա՞ն մասնիկներ,
Որոնց վըրայ մըտածումս, ըզգայարանս ալ հեշտիւ
Կը մընան այժըմ առկախ, ջահերու պէս տարութեր . . . :

Երեկ գիշեր, երջանիկ եղայ միայն այդքանով.
Երազն ու կեանքը մութին մէջտեղ եկան քովէ քով,
Ցորդեցաւ կեանքս երազով, ինչպէս երազս ալ կեանքով . . .

Եւ այսօր թեռ մը կարծես հոգիիս մէջ կը տանիմ,
Հոգիիս մէջ ու մարմնոյս՝ թեռ մը զադտնի, մըտերիմ,
Որուն տակ մերք կը հեւամ եւ մերք անով կը թըռիմ . . . :

1924

***

Ի Ա Ճ Կ Բ Թ Ո Ւ Ւ

Ինձ կը թըւի, ո՞վ Գիշեր, թէ լըռութեանդ ու մութիդ
Կեցած կեդրոնը հիմա՝ ես կ'ողջունեմ անկէ վեր
Տարածասփիւռ, խաղաղիկ, անվախնան Այգը վընիտ
Եւ թէ մեղմիւ կը լընուն յաւերժութեան զիս շունչեր :

Ինձ կը թըւի թէ միակ ու առաջին ու վերջին
Ըստեղծըւած ես մարդն եմ երկրի վրայ, ես Մարդն եմ՝
Որ խաղալէ ետք մինչեւ հուսկ տեսարանն իր դերին,
Դէպ' Հեղինակն է դարձած ու կանգնած է Անոր դէմ . . . :

Ետիս ժըխորն եմ քողած, յուզումն ու տենդը համակ՝
Զոր տըւի ե՛ս աշխարհին եւ որոնցմէ դուրս տակաւ
Հանեցի ե՛ս վանկ առ վանկ Օրէնքին խօսքը յստակ……

Քու պարզութիւնը հիմա եւ քու անդորրը ամբաւ,
Ինձ կը թըւի, ո՞վ Գիշեր, թէ ա՛լ եղած են տարրերս
Եւ կը մտնեմ հեշտօրէն Բացարձակէն դէպ ի ներս……

1924

***

Գաղափարաց գետինը

Ինչպէս նաւու մը վըրայ փորորիկի միջոցին՝
Ես ոտքս ամուր կը կոխեմ բայց կը սահիմ, կը նետուիմ
Մէկ կողմէն միւսը յանախ գաղափարաց գետինին
Եւ կը խորհիմ թէ կեանքին վերեւ ան շատ է նղնիմ……

Զըպառկելու համար դեռ – ինչպէս նաւու մը վըրայ,
Փորորիկի միջոցին – կը չափչըփեմ շարունակ
Գաղափարաց գետինին լայնէն ու երկայնքը հիմա,
Մինչ ան նորէն կը ծըռի եւ կը փախչի ոտքիս տակ……

Եւ միշտ ինչպէս աջ ու ձախ եւ վեր ու վար տատանող
Կամքակի մը վըրայ, հորիզոնները մտքիս
Մերք գլխէս վեր կը ցցուին, մերք կը պահուին մըքա-
ֆող……

Գետին մ'այսքան անհաստատ՝ երբեմն անշուշտ կ'ընկնէ
զիս,
Բայց կ'սփոփուի՛մ խորհելով, թէ մէկ օրուան մէջ մէկ
անձ՝
Ես շատերո՛ւ, դարերո՛ւ կ'ապրիմ խորհուրդը մէկանց……

ՎԱՀԱՆ ԹԷՐԵՆԵԱՆ

1924